

Raamatun tekstin ymmärtämiseen tarvitsemme muutamia elementtejä, jotka auttavat meitä pääsemään jumalisiin syvyyksiin ja tarkoitukseen. Tärkeimpiä ovat itse teksti ja Jumalan Hengen läsnäolo. (Matt.22:29) Ne johtavat koko totuuteen. (Joh.16:13) Tällä kerralla paneudun kuitenkin seikkaan, joka auttaa myös osaltaan käsittelemään Raamatun sanaa oikeassa valossa. Haluan meidän katsah-tavan hieman aikaan ja kulttuuriin, jossa Raamatun ilmaukset ovat syntyneet.

Raamatun tutkijat tietävät, että sana on kirjoitettu *seemiläisen kulttuurin keskellä*. [Seemiläiset ovat Lähi-idän arabien, heprealaisten, Etiopian amharien, Eritrean tigrinjan ja syyrialaisen sukuisia kansoja, joihin kuuluvat myös muinaiset akkadilaiset, assyrialaiset ja babylonialaiset sekä foinikialaiset ja monet muut historian kansat. Esiseemiläiset (protoseemiläiset) ovat asuneet alkujaan Arabian niemimaalla, Afrikan sarven tai Etiopian alueella. Seemiläiset ovat Raamatun luomiskertomuksen mukaan Seemin poikia. Myös kanaanilaiset ja amorilaiset ovat seemiläisiä, vaikka ne määritellään Raamatussa Haamin pojiksi (luultavasti siksi, että olivat heprealaisten eli israelilaisten vihollisia).] Seemiläiseen kulttuuriin liittyy muutamia ominaispiirteitä, jotka saattavat osaltaan avartamaan ymmärrystämme. Yksi, ehkä korostuneimmista piirteistä on *liioitteleva kerrontatapa*. Se ei ole valehtelemista, mikäli kuulija ymmärtää asian oikean sisällön. En tarkoita myöskään, että epäilimme Sanan luotettavuutta, vaan lähinnä **luetun tekstin oikeinymmärtämisen tärkeyttä**. Valehteleminen on väärin, mutta asiakokonaisisuus ja tähtäin saattaa sisältää jopa *valheelta tuntuvia* painotuksia. Esimerkin vuoksi, haluan nostaa esille omasta Suomen kielestäme samantyyppisiä ajattelumalleja. Sanoessamme jonkin asian yhteydessä esimerkiksi: *"näin on paljon parempi,"* se ei ole välttämättä totta. Se voi olla ehkä hieman parempi, tai tuntua siltä asian esittäjästä, mutta ehdoton totuus, tai asian *"paljoutta"* se ei tarkoita. Liioittelevalla sävyllä ajamme omaa näkemystämme voimallisesti esiin, tahtoen myös toisten tarttuvan hyväksi näkemäämme ajatusmalliin. Tämä on hyvin yleistä seemiläisessä kulttuurissa ja jopa Jeesuksen opetuksissa tai vertauksissa. Asian **verbaalinen sisältö**, eli **oikein ymmärretty asia**, on juuri se esitettäväksi tarkoitettu totuus tai asia, ei kuollut kirjain, sanajärjestys tai pilkkujen viilaaminen. On nähtävä **"elämä" sanojen takana** ja siksi tulisi muistaa ennen kaikkea Jumala, Hänen eläväksi tekevä Henkensä yli *"kuolleitten kirjainten."* (2.Kor.3:6)

Katsellessamme Raamatun tekstejä nähden niitä siinä kulttuurissa, minkä keskellä ne ovat kirjoitetut, saatamme nähdä oikean kuvan sanojen takana. Sanahan on merkityksetön ilman kuvaa, joka heijastuisi sielunne maailman seinille. Jeesuksen suuri viisaus tulikin esille juuri kielikuvien käyttämisessä, joita

Hän viljeli kertoessaan vertauksia. Siinä Hän ikään kuin piirsi asialle kaavan, toimintamallin tai vertaus-kohteen, että oppisimme käsittämään Hänen salaisuuttaan.

Seemiläisessä kulttuurissa, kuten varmasti monessa muussakin kulttuurissa, kaikkein **tärkeintä** ja suurinta asiaa **painotetaan** erityisesti kertoen siitä **monin sanoin** ja kielikuvin. Näin Raamattu puhuikin pelastuksesta, jossa saamme syntimme anteeksi ja omistamme taivaspaikkamme lunastuksen kautta. Jeesus puhui käyttäen ilmaisuja: uudestisyntymisestä, parannuksen tekemisestä, kääntymisestä, sisään astumisesta, kuulemisesta ja noudattamisesta, uskomisesta, Hänen tulemisestaan meihin ja Hänen aterioitsemisestaan kanssamme, Veren vihmonnasta, eli puhdistautumisesta Hänen haavojensa kautta, uskovaisuudesta, Hänen seuraamisestaan, tiellä kulkemisesta, kuuliaisuudesta, jne. – Nämä kaikki tarkoittavat Jumalan yhteyteen tulemista Jeesuksen sovitus-työn kautta, (2.Kor.5:20) mutta asian monimuotoinen esilletuominen kertoo vain sen **oleellisesta merkityksestä** ja kuinka Jeesus ja myös apostolit tahtoivat pelastusasian tulevan täysin ymmärretyksi.

Käyttäessämme siis ilmaisua *"Sana sanoo,"* meidän tulisi ymmärtää asiasisällön verbaalinen kuva ja tarkoitus. Esimerkiksi: lukiessamme Raamatun kertomusta viidestä viisaasta ja viidestä tyhmästä neitsyestä, (Matt.25:1-13) saattaisimme jäädä pohtimaan, mitä elementtejä kirjoituksessa on - kuten, mitä tarkoittavat *"ylkä, öljy, neitsyt, viipyminen"* jne. Ne eivät ole kuitenkaan se oikea kuva, jota Jeesus tahtoi piirtää katseltavaksemme. Kertomuksen oikea kuva löytyy sanassa *"valvokaa."* – Tänäpäin samainen vertaus voisi liittyä esimerkiksi tietokoneisiin ja niissä oleviin virustorjuntaohjelmiin, - jolloin emme tietenkään jäisi pohtimaan tietokoneen nimeä, käyttöjärjestelmää, onko kyseessä kannettava malli vai pöytäkone, tai emme mieti edes virustorjuntaohjelman valmistajaa. Ymmärtäisimme selittämättäkin, että kysymys olisi suojelemisesta, varjelemisesta ja valvomisesta. Se on siis se **oleellinen kuva** tekstin takana.

Liioitteleva puheentyyli on tehnyt kautta aikojen *"kepposet"* omahyväisille ja ylpeille uskoville. Heidän *luullessaan jotain*

tietävänsä, he eivät tiedä vielä, niin kuin tietää tulee. (1.Kor.8:2) Pelkkä sanan saarnaaminen ja hillittömien vaatimusten esittäminen pelottelun saattelemana, on jättänyt ulkopuolelle Jumalan, joka on ennen kaikkea rakkaus. Hänen sula hyvytensä ja laupeutensa tuo aina toivoa elämään syntejään katuvalle ihmiselle. Saarnatessamme sanaa vailla rakkautta, olemme *"vain heliseviä vaskia tai kiliseviä kulkusia"* (1.Kor.13:1) Siksi tulisi päästä ymmärtämään todellisia kuvia sanojen takana. Meidän tulisi täytyä myös elämän Hengellä. Tämän Pyhän Hengen kautta vuodatettu rakkaus sydämissämme (Room.5:5) saa aikaan elämän syntymistä, niin sanoissa, kuin teoissakin, joissa tärkeimpänä on *"Rakkauden kautta vaikuttava usko."* (Gal.5:6)

Jumalan Sanan totuus on siis salattua tässäkin viisailta. Hänhän on ilmoittanut viisautensa köyhille, joka kuvastaa ihmistä, joka ei ole itseriittäinen, omahyväinen ja ylpeä omassa viisauudessaan. Koko totuuden käsitäminen, sen leveyden, syvyyden ja korkeuden ymmärtäminen (Ef.3:18, Fil.1:9-11) löytyy vain Jumalan Hengen vaikutuksessa. **Häneltä tulee viisaus** ja ymmärrys. Hänessä on elämisemme ja Hänessä saamme kasvaa ja oppia näkemään yhä avarammin koko jumalisuuden kaikkeutta. Hänen armonsäntemuksessa pääsemme näkemään suuria kokonaisuuksia, vuosituhansien suunnitelmia aina Aabrahamin siunauksesta ilmestyskirjan voittoisiin juhliin!

"Uskokaa Jumalaan ja uskokaa Minuun!" – Nämä Jeesuksen sanat ovat keskeisimmät yhteyttä ylläpitävät sanat. **Uskon korostus** Raamatussa osoittaa, että Jumalan asetuksista ja päättävällästä syntyneet tie, totuus ja elämä, eli Jeesuksen kautta syntyvä usko, on totisesti ainut ja pysyvä pelastuksemme toivo. Siinä riippuen kiinni, Hän pelastaa meidät lupauksensa mukaan.

Raamatun sana on siis kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen ja sen sisältö on todellisuudessa elämää ja toivoa synnyttävää valoa. Ymmärtäkäämme vain valon lähde ja sen suunta. Siinä on tulevaisuus ja toivo, kansakuntien valkeus ja kirkkauden toivo! Anna tämän ihmeellisen jumalisen elämän vallata sydämesi! Miljoonat ihmiset ovat todistaneet kautta vuosituhansien, kuinka he ovat saaneet kohdata elävän ja totisen, Pyhän Luojaansa Jeesuksen kautta. He ovat saaneet tuntea johdatusta ja suuren avun elämänsä tilanteissa turvatessaan Herraan. Vielä tänäänkin Jumala tahtoo rakkaudessaan kohdata luotunsa! Hänen läsnäolonsa porasta, mitä voisimme milloinkaan kokea ja tuntea!

